

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Keresneyi Boglárka ügyvéd által képviselt felperesnek alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságon 1.M.1596/2006. szám alatt megindított és a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.442/2007/4. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős határozat ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.442/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1996. november 1-jétől állt az alperes alkalmazásában teljes munkaidőben, a csomagolóüzemben betanított csomagoló munkakört töltött be. A felperes munkaviszonya létesítésekor 67%-os rokkant volt, azonban a szükséges szolgálati idő hiányában rokkantsági nyugellátásban nem részesült, hanem részére 1996. április 1-jétől rendszeres szociális járadékot állapított meg a nyugdíjbiztosítási igazgatóság.

A Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2006. szeptember 1-jén meghozott határozatával - a szükséges szolgálati idő megszerzését követően - 2006. augusztus 1-jétől a felperes részére rokkantsági nyugdíjat állapított meg. A peres felek a felperes munkaviszonyát 2006. július 31-i hatállyal, közös megegyezéssel megszüntették arra tekintettel, hogy a felperes a rokkantsági nyugdíj folyósítása mellett teljes munkaidős munkaviszonyban - a hatályos jogszabályi rendelkezések szerint - nem volt foglalkoztatható.

A felperest 2006. augusztus 1-jétől kezdődően az alperes ismételten alkalmazta új munkaszerződéssel, napi 4 órás részmunkaidőben,

tésztacsomagoló munkakörben. Az új munkaszerződésben a felek 90 napos próbaidőben állapodtak meg.

A peres felek a felperes munkaviszonyát 2006. október 18-án kelt megállapodásukkal közös megegyezéssel megszüntették.

A felperest a Megyei Bíróság 3.Pf.21.502/2006/5. számú jogerős ítéletével cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte meghatározott ügycsoportokat illetően, ez azonban nem korlátozta a felperes cselekvőképességét a munkaviszonyával kapcsolatos jognyilatkozatok megtétele tekintetében.

A felperes 2006. november 14-én keresetlevelet nyújtott be a munkaügyi bírósághoz, melyben kérte annak megállapítását, hogy a közös megegyezésre vonatkozó jognyilatkozata érvénytelen volt, mert a jognyilatkozatával kapcsolatosan az alperes megtévesztette. Kérte annak megállapítását, hogy munkaviszonya az ítélet jogerőre emelkedésekor, munkáltatói rendes felmondás következtében szűnik meg, továbbá az alperesnek felmondási időre járó átlagkereset, végkielégítés, és a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII törvény (továbbiakban: Mt.) 100. §-ának (4) bekezdésére alapítottan 2 havi átlagkereset megfizetésére kötelezésére is kereseti kérelmet terjesztett elő.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 1.M.1596/2006/5. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a felperes részmunkaidős munkaviszonyban történt újbóli alkalmazása során a munkavállaló munkaköre megváltozott, tényleges munkatevékenységét már nem a csomagolóüzemben, hanem a tésztaüzemben végezte, így a próbaidő kikötése az új munkaszerződésben jogszerű volt. Nem találta jogellenesnek a munkaviszony 2006. október 18-i hatállyal, közös megegyezéssel történt megszüntetését sem, mert álláspontja szerint a jognyilatkozat érvénytelenségére alapított felperesi megtámadásának az Mt. 7. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.442/2007/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletének indokolása szerint az új munkaszerződésben a próbaidő jogszerűen kiköthető volt, és a felperesi jognyilatkozat érvénytelenségére történő hivatkozás törvényi feltételei sem álltak fenn.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a másodfokú bíróság ítéletének a munkaügyi bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a felperes első

munkaviszonyának a 2006. július 31-én, közös megegyezéssel történt megszüntetése tartalmilag munkaszerződés módosításnak minősül, és a felperes munkaviszonyának megszüntetésére 2006. október 18-án, a munkáltatói rendes felmondás következtében került sor.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság ítélezési gyakorlata szerint valamely tényállás, vagy kereseti követelés mértékének megalapozott feltárásához nem elegendő a bizonyítékok egyenként történő értékelése, hanem a törvénynek megfelelő mérlegeléshez szükség van a bizonyítékok egybevetésére, összességében történő értékelésére az életszerűség és a logika követelményeinek figyelembevételével. Ennek során nem állapítható meg a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének megsértése, ha a bíróság az egyes bizonyítékok kellően és meggyőzően indokolt elfogadásával - mérlegeléssel - olyan tényállást állapít meg, amely nem áll ugyan összhangban a fél által vitatott egyes bizonyítékok tartalmával, a per egyéb adataira figyelemmel azonban nem okszerűtlen, és nem életszerűtlen [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/301.].

Az adott esetben a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság következtetésével mindenben egyetért, különösen a perdöntőnek minősített bizonyíték - H. P.-né tanúvallomása - tekintetében. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem alkalmasak ennek a megdöntésére, ezért az előbbiekből következően nincs jogszabályi alap a felülvizsgálati eljárásban a felülmérlegelésre (BH 2001/197.).

A Legfelsőbb Bíróság egyetért a megyei bíróság ítéletének azon jogi okfejtésével is, hogy a felperes munkaviszonyának 2006. július 31-i hatállyal, közös megegyezéssel történt megszüntetése a felperes érdekét szolgálta, és a munkáltatót semmilyen jogi kötelezettség nem terhelte a tekintetben, hogy ne a felperesi munkaviszony megszüntetésére és új munkaszerződés megkötésére, hanem az eredeti munkaszerződés módosítására kerüljön sor. Az új munkaszerződésben pedig a munkáltató - figyelemmel arra, hogy a felperes munkaköre, munkaideje, a munkavégzés helye és a munka díjazása is megváltozott - jogszerűen kötötte ki az Mt. 81. §-ában szabályozottak szerint a 90 napos próbaidőt. A felperes az első-, és a másodfokú eljárásban nem hivatkozott a próbaidőre vonatkozóan arra, hogy a tésztacsomagolást korábban is - huzamosabb ideig - végezte, ezért ezt az érvelését a felülvizsgálati eljárásban nem lehetett figyelembe venni.

Megalapozottan és az Mt. 7. §-a rendelkezéseinek megfelelően állapították meg a perben eljáró bíróságok, hogy a felperesi jognyilatkozat megtámadásának a törvényi feltételei a perben nem álltak fenn. A felperes tévedésének, illetőleg a felperes megtévesztésének eredményes megállapításához törvényi feltétel az is, hogy a tévedést, illetőleg a megtévesztést a másik fél vagy gondatlanul, vagy szándékosan idézze elő, ezt pedig a felperes a perben nem tudta bizonyítani.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.442/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatosan költsége nem merült fel, így arról a Legfelsőbb Bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

A felülvizsgálati eljárás illetékét - a perben irányadó - 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. szeptember 24.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Zanathy János s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné Dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő